

22 / recenzije: kino

gledalci o filmu **Instalacija ljubezni**

Irena Veselko iz Ljubljane

»Majo Weiss sem doslej poznala le po imenu. Film mi je bil zelo všeč, in sicer zato, ker te je zapeljal v zgodbo, kjer si se izgubil v labirintu. Tudi vsi igralci so mi bili zelo všeč.«

Maja Brecelj iz Ljubljane

»Super film, precej realističen z zanimivo idejo. Izjemna igralska zasedba: vedno, kadar gledam Samoborja, uživam, in tudi vsi drugi so odlični. Prejšnji film režiserke pa sem žal zamudila.«

Boštjan Berlot iz Nove Gorice

»Zelo pozitivno presenečenje. Doslej nisem bil fan slovenskih filmov. Všeč mi je bila razgibanost, film te pripravi, da se na trenutke počutiš slabo, na trenutke ti je nerodno, na trenutke bi pobegnil ven, v naslednjem trenutku pa se spet smeješ.«

Instalacija ljubezni ★★★★★

Slovenija, 2007. Režija: Maja Weiss. Igrajo: Bernarda Oman, Igor Samobor, Desa Muck, Andrej Rozman Roza. Romantična drama.

Novi film režiserke **Maje Weiss** najde navdih v konstrukt, instalaciji, resničnosti znotraj resničnosti in spretne manipuliranju ter prepletanju stvarnosti in fikcije. Toda gledanje filma še zdaleč ni tako zapleteno, kot se sliši. Ravno nasprotno. Instalacija je bistroumna satira s poletno sapico, prepolna fantastičnih lokacij, osupljivih poletnih barv, puhti in diha z zanosom španskih filmov ter nosi vso tragikomičnost svoje junakinje. 45-letna Mojca je dobro ohranjena gospodinja na robu živčnega zloma, ki jo mož vara, otroci ne upoštevajo in ki uteho poišče v zapravljanju moževega denarja, obujanju starih ljubezenskih afer in iskanju prave umetnosti. Maja Weiss se z Mojco spretne sprehodi skozi katalog sodobne iluzije sveta. Obsedenost z videzom, dirka

Navdihujoča satira sodobne Slovenije.

s časom, boj proti gubam, neusahljiva lakota rumenega tiska, tranzicijska bitka za premoženje, razpad družinskih celic in neutrudno lovljenje tiste nepotešljive potrebe po lastnem ugodju – vse je tu. Rezultat je lahkoten, sila zabaven, odlično posnet, hkrati pa dovolj občutljiv, ravno prav navihan, absurden in odštekani portret sveta, ki ne loči več med iluzijo in resničnostjo in ki čustveni vrhunec lahko doživi le, ko je vanj usmerjeno oko kamere.